

Szülői szemmel- félévi zeneiskolai hangverseny a kápolnában

Írta: Pályka Mónika

Ismét túl vagyunk egy félévzáró hangversenyen, amit [A Szent Imre Alapfokú Művészeti Iskola](#) szervezett a zenét szerető és hangszeren játszani vágyó zeneiskolás növendékeinek. Mint hangszeres gyerekére büszke anyuka, minden alkalommal részt veszek ezeken a hangversenyeken, ez most sem történt másképp. Számos növendék mutatta meg a tudását, tehetségét nekünk, szülőknak. Voltak gitáron, zongorán, hegedűn, furulyán, fuvolán tanulni vágyó gyerekek, de az énekesek is kitétek magukért.

Kissé hosszúra nyúlt a hangverseny, de minden pillanatát élveztem, az első fellépőtől az utolsóig szorítottam a gyerekeknek, akik igazán ügyesek voltak. Hallhattunk a kezdő kis zenészekről rövidebb, egyszerűbb darabot (ami nekik persze nem is olyan egyszerű 😊), s a haladóktól hosszabb, nehezebb előadást. Néhány növendék viszont -persze kicsi túlzással- profit megszegyenítő módon lépett színpadra és mutatta meg, hogy mit tud már. Az igazsághoz hozzá tartozik, hogy bármilyen rövid vagy hosszú az az előadás, rengeteg munka van mögötte. Nagyon sokat dolgoznak a gyerekek az őket felkészítő tanárral együtt, mire elérnek odáig, hogy kiállnak elének, eljátsszák a vizsgadarabjukat és a végén megkönnyebbülve, mosollyal az arcukon hajolnak meg. Egyet tehetünk értük: támogatjuk őket egész évben, segítjük a felkészülésüket, majd amikor a színpadon meghajolnak, hangos tapsal díjazzuk őket kivétel nélkül. Jár nekik ez az elismerés! Számomra fantasztikus volt ez a hangverseny is, ismét sikerült élményektől gazdagodva hazajönni. Köszönet ezért elsősorban a gyerekeknek, de a felkészítő és a hangszeret kísérő tanárokról sem szabad elfeledkeznünk, hiszen a siker kicsit az övék is! Személy szerint én most is, mint mindig [Anett Zentai](#)-nak és Kerekes Sándornak mondok külön köszönetet.